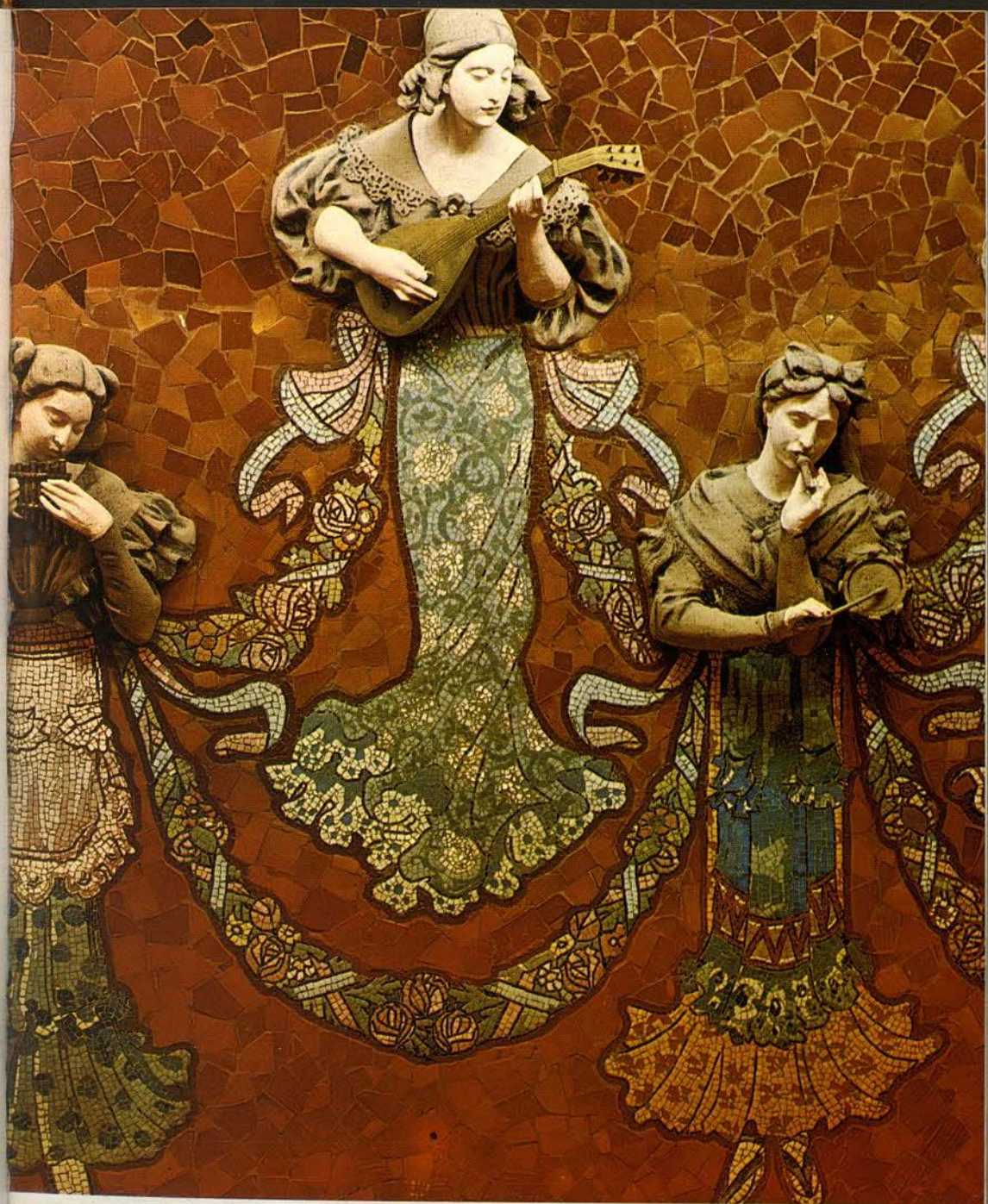
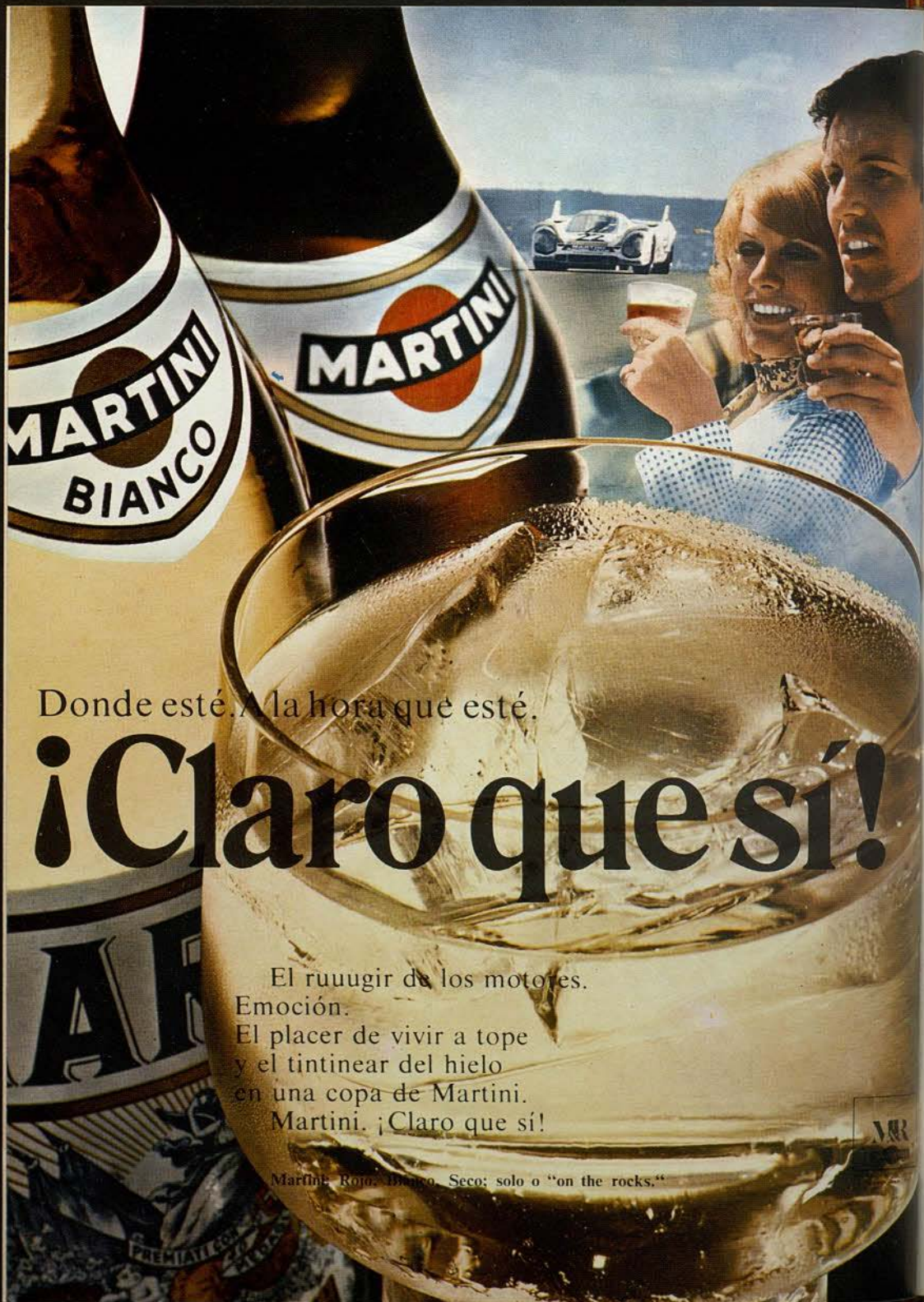

Donde esté. A la hora que esté.

¡Claro que sí!

El ruuugir de los motores.
Emoción.
El placer de vivir a tope
y el tintinear del hielo
en una copa de Martini.
Martini. ¡Claro que sí!

Martini. Rosso, Bianco, Seco; solo o "on the rocks."

MR

PETITS I GRANS CONCERTS (II)

Intentaré de no repetir conceptes consignats en el penúltim número d'aquesta publicació, que portava igualment el títol de «Petits i grans concerts», sinó de contemplar les qüestions apuntades, des d'un altre prisma cultural.

La realitat musical immanent d'aquests dies ens presenta un escalonat consecutiu de concerts, de molt escassa separació intervàlica, però de tan diferent signe motivador que invita a descabdellar noves reflexions. Els actes al·ludits, són (per ordre), els següents: Recital pel violinista Gonçal Comellas amb el pianista Antoni Besses; concert per Maria Assumpta Rodríguez (orgue), Maria Lluïsa Cortada (clavicèmbal), Romà Escalas (flauta dolça) i Eduard Bazaco (fagot); dos concerts per l'**Orquesta Nacional de España** amb solistes, col·laboració del **New Philharmonia Chorus de London**, dirigits per R. Frühbeck de Burgos; i concert per l'**Orquesta Sinfónica de la Radio Televisión Española**.

Sota el denominador comú de concert, podem detectar en els precedents actes un origen o causa de tan variat perfil intencional que val la pena d'assenyalar, per tal que el lector tregui en cada cas les conseqüències. Els dos primers actes enumerats són la mostra del resultat d'unes ajudes destinades al foment de la cultura en la branca musical. La Dotació d'Art Castellblanch atorgà un dia unes beques per a impulsar uns joves valors, uns instrumentistes que «prometien» (alguns ja havien passat aquest estadi) i que ara han ratificat no solament la seva vàlua, sinó que

a més l'eficàcia de l'estímul rebut d'una exemplar iniciativa privada. Ha estat una «mostra» que «de-mostra» un fet de debò. La iniciativa dels concerts que segueixen en la precedent relació cauen en un altre vessant intencional. Que ningú cregui a la vista de l'actuació d'una orquestra que s'anomena Nacional, que el desplaçament del conjunt i la vinguda d'un famós cor estranger obeeixin a un incentiu oficial per a l'enriquiment de la nostra cultura musical. També una entitat privada barcelonina (Pro Música) ha contractat la vinguda de les entitats citades i naturalment dels solistes que els acompanyen. Hauria ara de parlar de la problemàtica de la diferència del cost de les localitats entre Madrid i Barcelona per un fet idèntic. Però no vull repetir el que vaig dir un dia (Guia Musical 1971/72 n.º 4).

Finalment l'**Orquesta de la Radio Televisión Española** ens visita dirigida per Odon Alonso. Anirà també a Girona i a Palma de Mallorca. En el programa figuren obres de Montsalvatge i de Carl Orff.

Preus a l'abast de totes les butxaques, i gires concertístiques a províncies formen part d'un programa oficial de difusió i conreu de la música. Però en bona llei, ¿podem parlar de difusió, si l'orquestra en qüestió actua a la capital dues vegades la setmana, mentre que per províncies, passa com un cometa, cada sis mesos? Que cadascú constati.

MANUEL VALLS

**JA SOU SOCI
DE
L'ORFEO
CATALA ?**

Una entitat
arrelada a la vida del país,
activament present en l'avui
i projectada
a un esperançador futur !

Demaneu informació a la secretaria :
Amadeu Vives, 1; telefon 222 65 94
Barcelona-3

ENRIQUE GARCIA ASENSIO

Amb gest precís i clar, va portant el ritme i tot el que cal perquè una direcció sigui completa. De tant en tant, quan ve un pasatge que ell sap que té alguna dificultat rítmica, expressiva, de tempo, s'ajuda amb observacions de paraula, tot aixecant la veu per tal que els instrumentistes a qui toca passar la part difícil, estiguin més atents a la interpretació, si és possible. En castellà li sentim dir: «¡A ver...!» més d'una vegada, en aquests moments especials. En acabar el moviment que es treballa, acomiada trombons i tuba, agraïnt abans, «ahora que estamos todos juntos», la col·laboració de tots en la preparació de les obres que integren el programa que s'interpretarà en aquests dos concerts novament dirigits per Garcia Asensio, ja tan habitualment present entre nosaltres.

En continuar l'assaig, i per tal de cridar l'atenció als instrumentistes, els diu en un valencià ple de gràcia: «Va, que me'n vaig...!» que fa riure a tothom i que fa també que tothom es posi a punt de fer feina.

Quan ja han acabat el darrer assaig abans del concert, i s'ha acomiadat de l'orquestra amb un «fins després!» ple de cordialitat, podem seure uns moments i parlar una mica. També ací, a Barcelona (m'he informat bé per tal de poder-ho dir) estreno la 2.ª simfonia de Txaikowsky... L'he estrenada a diversos llocs d'Espanya i fins i tot a Romania, en uns concerts que hi vaig dirigir no fa gaire... Es curiós com una obra tan interessant, tan característica d'aquest autor, tan celebrat, no s'hagi posat en programa com altres que tant i tant repetim! I com que la tercera tampoc no és gens coneguda i és poc divulgada, penso preparar-la tot seguit i donar-la a conèixer ben aviat.

—Està content del seu treball amb l'Orquestra de Barcelona?

—Molt! Es nota que s'ha «treballat» com diem nosaltres. A més, és molt dútil, tal com han de ser els conjunts instrumentals. Llavors, el director que sap demanar-li el que cal a cada obra i manejar-la adequadament, n'aconsegueix tot el que vol. La vostra orquestra està, actualment, molt ben estructurada. Només em fa por que, amb tants esdeveniments esportius com coincideixen amb el nostre concert, potser ens faltarà una bona quantitat de públic...

—No ho sé, però dubto que es noti massa.

El públic afeccionat, que actualment compta amb una gran quantitat de gent jove, quan hi ha quelcom d'interessant, no deixa d'assistir-hi.

—Certament, l'assistència de gent jove, es nota pertot arreu. I això jo crec que ja és produït per uns quants anys d'ensenyament musical a algunes escoles, no pas totes ni suficientment, és veritat, però quelcom es va notant. També a Madrid són sempre plens els concerts i molt especialment de gent universitària, a més dels estudiants de música.

—Com té la feina pel que resta de curs...?

—Pel que resta de curs i per l'estiu. Em sembla molt que si aconseguixo tenir una setmaneta de descans, serà tot el que podré gaudir de les vacances! Però, tot i que segueixo un ritme esgotador, cal que sigui així si un vol donar-se a conèixer, si vol perseverar en el camí que s'ha marcat. Es una esclavitud escollida lliurement i de grat. I ja fa dos cursos que no sé el que és l'estiu, si no és per la molta calor que passo durant els assaigs, els concerts, els viatges...

—Europa solament?

—Res d'això. Com que quan t'embales, ja no pots parar, resulta que caldrà anar a Israel, a Sudàfrica, i pel gener, i tot de cop, a Rússia, o sigui que passaré d'una calor tòrrida a un fred de 40 graus sota zero. Hauré de prendre algunes precaucions de tipus mèdic, em sembla; no crec que sigui massa convenient pel cos humà aquest canvi fet en unes hores solament... Bé, a Rússia, he de dirigir concerts a Moscou, Leningrad i Kiev. Naturalment, a Madrid hi tindrà molta feina i pel desembre, he de tornar a Barcelona a dirigir-hi òpera i algunes gravacions discogràfiques.

—Realment, és molta feina, però com que es fa de gust...

—Sí, sort n'hi ha, perquè de vegades, tot i que és de grat, pesa, sap?

El ve a cercar un bon amic compositor català. Junts sortim del Palau, quasi a l'hora de dinar. Ell va preocupat pel concert que s'acosta i li convé de distreure's una mica junt amb tants bons amics com té a Barcelona, abans de dirigir a la tarda. L'èxit l'ha acompanyat sobradament; cada vegada més, el públic barceloní admira molt aquest jove director, un dels millors que tenim a Espanya!

M.ª TERESA GIMENEZ

“AMADEO VIVES, EL MÚSICO Y EL HOMBRE”

per F. Hernández Girbal. Madrid 1971

Coincidint amb el centenari de la naixença del mestre va aparèixer aquesta biografia, que ja havia merescut un premi de la Diputació Provincial de Barcelona atorgat per la «Sociedad de Autores Españoles». L'autor, ha esmerçat honestament la documentació i l'experiència en el gènere, començant per una evocació lírica de la nit de Nadal al petit poblet de Collbató on el mestre va nèixer. Es una evocació summament sentimental, però cal recordar la pobresa del medi i de la família que l'hi duien. Quines cartes més patètiques, les d'aquest infant, quan es decideix a escapar-se de l'asil on el van dur, a causa de la pobresa dels pares, i les que escriurà a continuació quan, adolescent i físicament desvalgut, ha de suportar la malaltia i la mort dels dos vellets. El biògraf n'ha fet una descripció intensa i humaníssima.

El jovenet que surt de Sant Joan de Déu, guanya els primers cèntims de la vida cantant d'escolà a l'església de Santa Anna i per aquest camí passarà a fer de mestre de capella als convents, sempre recomençant la vida i l'economia.

A la primera part de les biografies dels homes triomfants es veu la vocació que els empeny, i que en el jove Vives va fins a l'obstinació. El noi volia ésser músic; perquè sabia de música i aquesta era l'única ensenyança que havia pogut rebre, de franc, fins aleshores. La resta de la seva cultura, que seria immensa, se la faria tot sol.

Pel medi musical entrà al literari, que l'atreia vivament, en un temps que els dos medis es confonien als cafès on la gent tenia temps de conversar i escoltar música. A Barcelona va ésser famós el Cafè Pelayo, on el

jove mestre Lluís Millet tocava el piano i Amadeu Vives, més jove encara, hi tocà l'harmonium. Allí nasqué la idea de l'Orfeó Català, estimulada sens dubte per la concurrència literària. El 1891, any de la fundació, el mestre Vives ja escrivia a «La Veu de Catalunya», setmanari. Les primeres composicions van ésser corals per a la seva entitat, filles de la cançó popular i de l'ensenyança de Pedrell «que els infonia saviesa i fe». Pedrell acollí a les pàgines de «La ilustración musical» les primeres partitures dels dos amics. La de l'**Emigrant**, estrenada el 1894, apareix a «La tradició catalana». El biògraf remarca que la inspiració dolorida de la música reflecteix els sentiments de l'autor en aquells dies, arran de la mort de la mare. Hom ha dit que el poeta hi posà la tristesa dels seus primers viatges a Amèrica, malaltís, i com a capellà del vaixell. Cal convenir que unint les dues patètiques fonts d'inspiració ha assolit l'acollida i la popularitat encara ferma de la cançó per la força expressiva de la lletra i de la música, referint-se a un sentiment molt comú dels catalans: Clavé ja l'havia expressat en una de les seves millors cançons.

Vives, mal vestit, coixejant i amb un gros volum de sonates de Beethoven sota el braç és com un bohemí de l'infortuni. No se l'enduu la brillantor de les festes modernistes a Sitges que comencen l'any 1893; alguns concertulís no deixen de prendre-hi part. Ells no hi estaven renyits. Però Vives, ambiciós de cultura i de glòria, i dels guanys materials que li eren imprescindibles, va ésser poc atret per l'aventura brillant i s'esmerça per complet en el treball: la composició i la

captura d'un moment propici per a l'estrena. Li vingué, caçat al vol, amb l'òpera **Artús**, el 1897.

Després de l'èxit se n'anà a Madrid. Vol ésser músic, i confia que allí trobarà l'ambient, en un medi de menys ambició intel·lectual que el de Barcelona, i en un gènere de què els catalans tan sols eren espectadors. L'entrada a la sarsuela va ésser un fracàs, com per posar a prova una vegada més l'autoconfiança. Però al cap de dos anys triomfava esplèndidament amb **Don Lucas del Cigarral**. A partir d'aquell moment «ja era un músic». Un que vivia per la música i la música li donava per a viure.

Seria massa llarg de resseguir els èxits i les alternatives de l'obra d'Amadeu Vives, gloriós des d'aquell moment. Un dels esculls més grossos per al biògraf ha estat, és, la densitat d'obres, de col·laboradors i d'interprets que cal esmentar. La quantitat de treball d'Amadeu Vives i d'altres músics i artistes de la ploma o del pinzell, en aquella època, és literalment fabulosa. Pocs poden comptar amb tants d'èxits indiscutibles de qualitat i de penetració en el públic. I això es deu a la valor musical de l'obra, en inspiració i en tècnica. Però no hi és mai absent el bon gust del compositor ni del literat que duia dintre seu. Els escrits precediren uns dies l'aparició de la música, i no la desemparessaren mai. Bastin els dos volums d'articles, **Sofia** (1924), en el moment de la màxima celebritat amb l'estrena de **Doña Francisquita**, i el deliciós **Julia**, publicat també recentment amb motiu del centenari. La part literària del mestre Vives suggereix un altre món en el mateix home, coneixedor

del teatre i de les lletres, que es troben sempre al fons de la creació musical: aquest teatre líric, espanyol per la llengua i universal per la música. I de vegades subtilment català, com ell l'hauria volgut, i com ho demostra una molt coneguda anècdota. No ens podem allargar més en aquesta nota. Si ens deixàvem endur per impressions divergents és perquè s'hi enlaira el mestre Vives del teatre, amb el triomf ràpid i llargament constant. Però també l'home sense vanitat, que sabé esmerçar-se en l'activitat col·lectiva, l'ajut material i l'estímul moral dels amics. Triomfant en la música i instal·lat a Barcelona, el 1927, tornarà a escriure corals per al seu Orfeó i es complaurà a ésser un literat senyorívol desitjós d'influir en el seu poble, en el medi immediat, com havia influït en la música espanyola sense deixar de mostrar-se un català polivalent.

Aquesta part mereixeria un vast comentari. Hernández Girbal no l'ha exhaurida perquè no era la veritable finalitat del seu llibre. Però no ha deixat d'apuntar-la sincerament. En elogiar la seva obra, pel conjunt, permeti que li preguem per a una altra edició l'acurament dels mots i els títols que cita en català (que tenen errors còmics) i un índex onomàstic. Felicitem-lo perquè la visió que dóna del músic és certa i honesta. Però demanaríem que amb tant de respecte i de sentiment un biògraf ens mostrés d'ací estant el mestre Amadeu Vives des de la gran perspectiva literària, d'humanitat i de fe, on a nosaltres ens agradaria de veure'l.

SONY...Y un romance a pilas y corriente

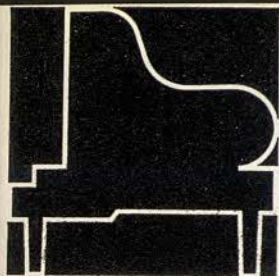
¡Klik!,
Mira: yo,... o sea,... quería decirte
que hace tiempo,... bueno, pueees, que...
caso es que el primer día que te ví,... ¡Pues eso!
Yo tenía ganas de que lo sepas y... como no

me atrevía de palabra, pues te lo digo con este
CASSETTE-CORDER TC - 77K de SONY
que para decir cosas bonitas es único.
¡Ah!, la guitarra de fondo es la mía.
¡Klik!

La ilusión se llama

SONY

LOS CONCIERTOS

● ORQUESTA CIUDAD DE BARCELONA. —

Tras las presentes audiciones (días 12 y 13 de mayo) patrocinadas por Radio Nacional, el último concierto de la temporada de la Orquesta Ciudad de Barcelona tendrá lugar los días 26 y 27 del presente mes, con un excepcional programa Mozart: «Sonata da Chiesa núm. 15 para órgano y orquesta K.335», «Concierto núm. 23 para piano y orquesta K.488», «Misa Solemnis K.337» y tres motetes. Bajo la dirección del titular de la Orquesta, Antoni Ros Marbà, intervendrá un excepcional cuadro de solistas instrumentales y vocales: Rosa Sabater (piano), Montserrat Torrent (órgano), Montserrat Alavedra (soprano), Alicia Nafé (contralto), Julián Molina (tenor), Antonio Blancas (bajo) y el Cor Madrigal que dirige Manuel Cabero. La brillante temporada de la Orquesta Ciudad de Barcelona, en cuyo transcurso se han sucedido las audiciones de innegable interés e importancia, tendrá —con este concierto— el más digno remate e idóneo final.

● PATRONATO PRO MUSICA. —

La XV Temporada Musical del Patronato Pro Música de Barcelona ha sido solemnemente conmemorada con una serie de brillantísimas audiciones que han culminado con la memorable actuación del New Philharmonia Chorus, la Orquesta Nacional de España y solistas vocales, todos ellos bajo la dirección de Rafael Frühbeck de Burgos. Como idónea clausura a esta temporada auténticamente excepcional, Patronato Pro Música presentará en el Palau (días 23 y 24 de mayo) la Orquesta Sinfónica de Bochum. Fundada en 1870 este célebre conjunto sinfónico ha recibido —a lo largo de los años— la influencia de eminentes directores que la situaron, ya desde sus inicios, en lugar privilegiado entre las orquestas europeas. Tras la segunda contienda mundial, y con la reorganización efectuada, la Orquesta Sinfónica de Bochum recobró y superó el antiguo prestigio de agrupación señera y excepcional. Será dirigida, en su presentación en el Palau, por Ohtmar M. F. Maas, batuta destacada en el actual panorama musical europeo, aplaudido y aclamado en los principales centros musicales del continente.

Como solista, intervendrá la pianista húngara Maria Littauer, ganadora de numerosos premios internacionales y cuyas giras por su país y por el extranjero le han granjeado la admiración y el aplauso del público y de la crítica musical. En programa, obras de Mozart («Obertura de 'La clemenza de Tito'», «Sinfonía núm. 35, Haffner»), Bartók («Concierto núm. 3 para piano y orquesta»), Bruckner («Sinfonía núm. 4, Romántica») y Dvořák («Sinfonía núm. 7»).

● PRESENTACION DE LA ORQUESTA FILARMÓNICA DE CRACOVIA. —

Asociación de Cultura Musical presentará en el Palacio de la Música, en dos extraordinarios conciertos, la célebre Orquesta Filarmónica «Karol Szymanowski» de Cracovia, integrada por noventa y tres profesores. Debido a los diferentes conciertos que ofrecerá en España, y también para no coincidir con otros actos importantes en Barcelona, los dos conciertos de la Filarmónica de Cracovia tendrán lugar los días 3 y 5 de junio, a las 10'30 de la noche. El día 3 será el concierto correspondiente al mes de mayo.

Dirige la Orquesta el Maestro Jerzy Katlewicz, e intervendrán como solistas la pianista Halina Czerny-Stefanska (Gran Premio Chopin) y el barítono Andrzej Hiolski (Primer barítono de la Opera de Varsovia).

Programas interesantísimos serán interpretados en estos dos únicos conciertos de la Orquesta Filarmónica de Cracovia en Barcelona. El del día 3 está integrado por: «La Gazza Ladra» (Obertura) de Rossini; «Melodías para Dulcinea» (para barítono y orquesta) de Ravel; «Andante Spianato» (piano solo) y «Gran Polonesa Brillante» (piano y orquesta) de Chopin.

El programa del día 5 está íntegramente dedicado a los compositores polacos: Obertura de Concierto «Bajka» de Moniuszko; «Concierto en mi menor de Chopin» (piano y orquesta); «Livres pour Orchestre» de Lutoslawski; «Cuatro Sonetos de Amor de Shakespeare», de Baird (para barítono y orquesta), y Dos danzas del Ballet «Harnasie» de Szymanowski.

ASAHI PENTAX...la cámara de mayor venta en el mundo

Reason #46

La Pentax siempre está lista... aunque la luz no lo esté

Con el exclusivo sistema de medición de la luz a través del objetivo de Asahi Pentax obtendrá siempre la exposición correcta. Porque la aguja indicadora de medición dentro del visor queda centrada exactamente cuando se colocan correctamente la velocidad del obturador y el diafragma correspondiente. Por lo tanto Ud. puede fotografiar a la luz de la luna tan fácilmente como si realizara fotografías con la brillante luz del sol. Cuando Ud. escoge la popular Spotmatic puede ir disparando en cualquier momento, en cualquier lugar y con la luz que sea. O posiblemente esté buscando una cámara verdaderamente profesional como la del formato ideal 6x7. Obtenga pronto detalles acerca de ambas cámaras a su habitual proveedor.

Fotografía realizada por Takayuki Ogawa
Spotmatic con objetivo Super Takumar 1:1,4/50 mm. Obturador 1/60
de segundo y diafragma 5,6 con película infrarroja

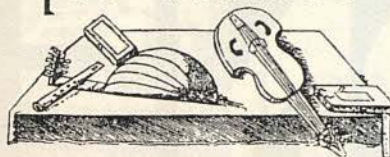
**ASAHI
PENTAX**

representante

cineco

bori y fontestà, 11 - barcelona - t. 250 84 44

pro musica

PATRONATO PRO MUSICA
DE BARCELONA

Solemne clausura de la
XV TEMPORADA MUSICAL

ORQUESTA SINFÓNICA DE BOCHUM

MARIA LITTAUER, piano

Director

OTHMAR M. F. MAGA

Miércoles, 23 de mayo de 1973, a las 22,30 h.

PROGRAMA

La clemenza de Tito (obertura)	MOZART
Concierto núm. 3 para piano y orquesta	BARTÓK
Sinfonía núm. 4 "Romántica"	BRUCKNER

Jueves, 24 de mayo de 1973, a las 22,30 h.

PROGRAMA

Sinfonía núm. 35 "Haffner"	MOZART
Concierto en sol mayor.	RAVEL
Sinfonía núm. 7	DVORAK

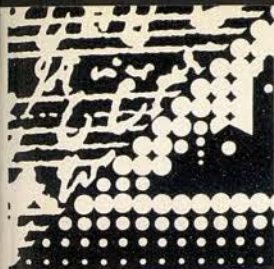
PALAU DE LA MUSICA CATALANA

DANONE

**OMBRES
ANOS
N CASA**

LO MAS NATURAL

CONCURSOS Y FESTIVALES

● **AVILA.** — La Comisaría General de la Música organiza para el mes de julio próximo un concurso de composición e interpretación de obras para órgano. El **concurso de composición** está dotado con un primer premio de 100.000 ptas. y un segundo de 50.000 pesetas. La obra, será enteramente libre, deberá tener una duración que sobrepase los 10 minutos y deberá presentarse sin firma ni signos de identificación, antes del 30 de junio en la Comisaría de la Música. Para el **concurso de interpretación** se establecen tres premios de 100.000 ptas., 50.000 ptas. y 25.000 ptas. que se otorgarán como resultado de unas pruebas (eliminatória y definitiva) que tendrán lugar en Avila durante la celebración de la «IV Semana de Polifonía» del 9 al 15 de julio. Las solicitudes para tomar parte en este concurso deben formalizarse antes del 30 de junio en la Comisaría de la Música.

● **BURDEOS.** — Hasta el día 20 de mayo se celebrarán los actos que integran la XXIV edición del «Mai Musical International». Entre los principales conjuntos e intérpretes que intervendrán a lo largo de esta destacada

manifestación musical, cabe mencionar: Orquesta Sinfónica de Burdeos, Orquesta Nacional de l'O.R.T.F. (Dir.: Paul Paray), Conjunto Coral de Burdeos, Cuarteto Smetana, Dúo Musette (óboe y clavicémbalo), Orquesta de Cámara de Valonia, Accademia Monteverdiana de Nueva York, Wilhelm Kempff, Yehudi y Hephzibah Menuhin, Coral Campanella, Conjunto Vocal de Aquitania, Compañía de Ballet Felix Blaska, Compañía de Ballet de G.T.B. y Ballet Folklórico de México.

● **BESANÇON.** — Del 3 al 7 de septiembre, y dentro del anual Festival Internacional de Música, tendrá lugar una nueva edición del «Concurso Internacional de jóvenes directores de orquesta». El jurado, estará presidido por Tony Austin, profesor en el Conservatorio Nacional Superior de Música de París. Los candidatos podrán presentarse en las dos categorías siguientes: a) no profesionales y no diplomados en la dirección; b) profesionales diplomados. Todos los informes sobre el Concurso (fechas de inscripción, obras a interpretar, etc.) pueden solicitarse a : «Concours de Jeunes chefs d'orchestre. Parc des Expositions, Planoise 25.000 Besançon».

FORUM MUSICAL

PRESENTA SUS VIAJES ESPECIALES A LOS
FESTIVALES INTERNACIONALES DE MÚSICA

XXII FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA Y DANZA DE GRANADA

29 Junio - 1 Julio 1973

- 29 junio ORQUESTA FILARMONICA DE BERLIN. Dir.: HERBERT VON KARAJAN. Obras de Mozart, Strauss y Brahms.
- 30 junio OCTETO DE LA FILARMONICA DE BERLIN. Obras de Mozart y Schubert.
- 1 julio ORQUESTA FILARMONICA DE BERLIN. Dir.: HERBERT VON KARAJAN. Obras de Schumann, Debussy y Ravel.

FESTIVAL DE MÚSICA DE SALZBURG

25 - 30 Agosto 1973

- 25 agosto **Mozart-Matinée.** ORQUESTA DEL MOZARTEUM. Dir.: THEODOR GUSCHL-BAUER. Edith Mathis, soprano. Peter Damm, trompa. Obras de Mozart.
- Opera.** ORQUESTA Y COROS DE LA RADIO DE COLONIA. Dir.: HERBERT VON KARAJAN. Solistas vocales. Estreno de «De temporum fine comedia» de Carl Orff.
- 26 agosto **Concierto.** ORQUESTA FILARMONICA DE VIENA. Dir.: LORIN MAAZEL. Alexis Weisenberg, piano. Obras de Beethoven y Tchaikowsky.
- Opera.** ORQUESTA FILARMONICA DE VIENA. Dir.: KARL BOHM. Coros y solistas vocales. «Idomeneo» de Mozart.
- Lieder.** DIETRICH FISCHER-DIESKAU, barítono. CHRISTOPH ESCHENBACH, piano. Programa Schubert.
- 27 agosto **Opera.** ORQUESTA FILARMONICA DE VIENA. Dir.: LEIF SEGERSTAM. Coros y solistas vocales. «El rapto del serrallo» de Mozart.
- Concierto.** ORQUESTA FILARMONICA DE BERLIN. Dir.: HERBERT VON KARAJAN. Obras de Bach, Alban Berg y Brahms.
- 28 agosto **Opera.** ORQUESTA FILARMONICA DE VIENA. Dir.: KARL BOHM. Coros y solistas vocales. «Così fan tutte» de Mozart.
- Concierto.** ORQUESTA FILARMONICA DE BERLIN. Dir.: HERBERT VON KARAJAN. «Sinfonía núm. 5» de Mahler.
- Serenata.** ORQUESTA DEL MOZARTEUM. Dir.: LOTHAR ZAGROSEK. Obras de Mozart y Haydn.
- 29 agosto **Opera.** ORQUESTA FILARMONICA DE VIENA. Dir.: HERBERT VON KARAJAN. Coros y solistas vocales. «Las Bodas de Figaro» de Mozart.

-
- Las inscripciones al viaje y entradas deberán efectuarse en FORUM MUSICAL - Vía Laietana, 49, 4º Tels. 231 90 01 / 02
 - Organización técnica del viaje: Compañía Hispano Americano de Turismo.

NOVO MUSICA

UN
NOU I
MODERN
CONCEPTE
DE
CENTRE
MUSICAL

SCHIMMEL

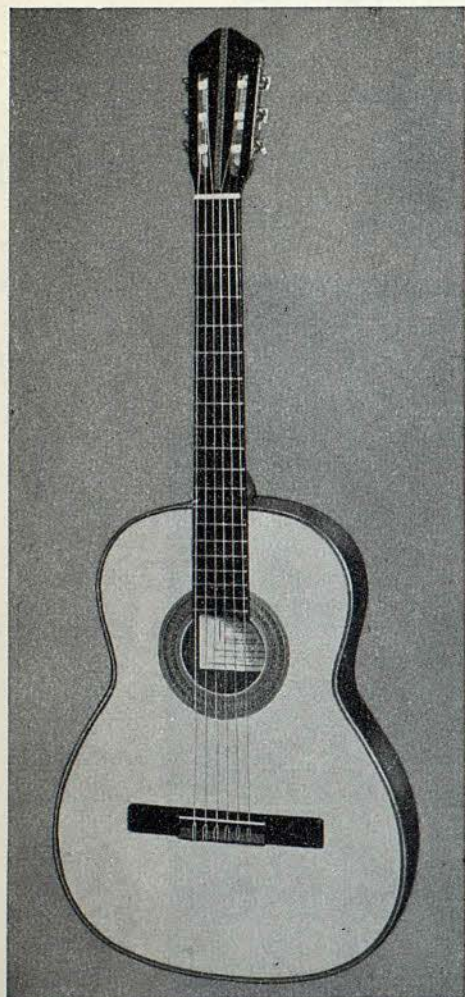
PLEYEL

GAVEAU

Erard

Dietmann

Mestre Nicolau, 21
Tel. 228 52 94
Barcelona - 6

INSTRUMENTS DE
MÚSICA

GUITARRES DE
CONCERT

PIANOS

GUITARRES
TAURUS

CASA PARRAMON

Carme, 8

Telèfon 221 39 64

BARCELONA-1

DISCOS

ALBENIZ, FALLA, GRANADOS, etc. Música española para arpa. Nicanor Zabaleta. DEUTSCHE GRAMMOPHON. Stereo 25 30 230.

Una muestra de la música para arpa escrita por compositores españoles del siglo XX la ofrece esta grabación de modo ecléctico y antológico. Nicanor Zabaleta, el intérprete español que ha conseguido una justa valoración internacional con este característico instrumento, pone una vez más de manifiesto su maestría interpretativa en obras de acusado contraste. Obras escritas para arpa, y obras adaptadas a este instrumento por el inquieto intérprete. Muchos de los estudios llevados a cabo en los últimos años sobre este instrumento se deben al interés de Zabaleta. Así, se ha puesto de manifiesto el papel preponderante que ha tenido el arpa en buena parte de la música española de los siglos XVI y XVII, ya sea como instrumento fundamental ya como sustitutivo de otros. Gracias a la categoría universal de Zabaleta esta tradición continúa en pleno auge, ya que han sido varios los compositores que han escrito obras directamente para él.

En el presente disco se ha reunido una selección de siete compositores. He aquí su contenido: **Albéniz**: Granada (serenata), Zaragoza (capricho) y Asturias (leyenda) de la Suite Española; Mallorca (barcarola) y Tango español. La otra cara del disco se complementa con Serenata Andaluza, de **Manuel de Falla**; Toccata y Fuga del ciclo pianístico, de **Turina**; Danza española (Andaluza) de **Granados**; Apunte bético, de **Gerardo Gombau**; Sonatina del Ballet «Danza de la Pastora», de **Ernesto Halffter**; y El viejo castillo moro (de Cantos y Fantasías) de **López Chavarri**.

Creemos que no se trata únicamente de un disco de exportación, para satisfacción de un público que gusta únicamente del tónico español. La calidad de las obras y la interpretación de Zabaleta lo convierten en una antología de gran clase.

VILLA-LOBOS: 12 estudios para guitarra. 5 preludios para guitarra. Narciso Yepes, guitarra. DEUTSCHE GRAMMOPHON. Stereo 25 30 140.

«Villa-Lobos conoce la guitarra de tal forma que ha sabido extraerle los más delicados matices, los más seductores acordes y las más deliciosas combinaciones armónicas, a veces con una independencia en ambas manos asombrosa», afirma Pedro Machado de Castro al presentar este disco, aparecido no hace mucho. Disco que enriquece no sólo la aportación del compositor brasileño al acervo cultural universal sino la discografía de Narciso Yepes. El guitarrista español ha sido, en efecto, un genial intérprete de Villa-Lobos. No es de extrañar que esta edición responda a un hecho que se viene sucediendo desde que Yepes incorporó la música del compositor brasileño en su repertorio.

El autor de las célebres «Bachianas Brasileñas» escribió entre 1908 y 1912 la Suite Popular Brasileña para guitarra. Más tarde publica sus Preludios y los importantísimos Estudios, que pueden catalogarse entre sus obras más representativas. Publicados en París en 1929, se ha intentado buscarles un paralelismo con los estudios pianísticos de Chopin. Lo cierto es que su virtuosismo, las dificultades técnicas, el conocimiento profundo del instrumento confluyen en un resultado incuestionable.

Con esta grabación Narciso Yepes demuestra una vez más su seriedad, su exquisito gusto al extraer toda una infinita gama de resonancias de su peculiar instrumento. Nada es dejado a la improvisación, ningún detalle es olvidado, ningún matiz se escapa a la correctísima y nunca fría interpretación de quien ha llevado, en clamor constante, la música para guitarra a todos los continentes. Hemos dicho que con el presente stereo se enriquece la discografía de Yepes. Discografía abundante ya, pero siempre de una calidad que no precisa comentarios. En esta línea de seriedad, hemos de celebrar la contribución del genial intérprete a la difusión de una música bella, singular, única. — A. S.

GUIA DE CONCIERTOS

FECHA MAYO	LOCAL	CONCIERTO
12 sábado 19 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: Tadeusz Strugala. Pedro Corostola, violoncelo. Obras de Giménez, Escudero y Lutoslawsky. (Patronato Orquesta Ciudad de Barcelona.)
13 domingo 11 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: Tadeusz Strugala. Pedro Corostola, violoncelo. Concierto matinal. Repetición del programa anterior. (Patronato Orquesta ciudad de Barcelona.)
14 lunes noche	Mix	Trío Ciudad de Barcelona. Obras de Haydn y Mozart.
16 miércoles 22.15 h.	Casal del Metge	Maria Carmen Bustamante, soprano. M. García Morante, piano. Obras de Brahms, Mahler, Tchaikowsky y Granados. (Juventudes Musicales.)
17 jueves 22.15 h.	Casal del Metge	Dúo Claret Cabestany (violoncelo y piano). Obras de Boccherini, Beethoven, Schubert y Debussy. (Juventudes Musicales.)
19 sábado noche	Liceu	Ballet Titular del Gran Teatro del Liceo.
20 domingo 18 h.	Palau	«Danses dels Països Catalans»: Ballet de la Ciutat Comtal. Esbart Dansaire de Rubí. Esbart Lluís Millet. Esbart Verdaguer. Col·les Bages i Llobregat.
20 domingo 18.30 h.	Ateneu Barcelonès	Francina Massià, piano: obras de Mozart, Albéniz, Ravel. — Margarida Güell, violín; Mercè Cardona, piano: obras de Vivaldi, F. Baelis, Pugnani-Kreisler. — Mercè Cardona, piano; Margarida Güell, violín; Jaume Güell, violoncelo: obras de Haydn. (Asociació d'Alumnes i Amics de Joan Massià i Maria Carbonell.)
21 lunes noche	Mix	Trío Ciudad de Barcelona. Obras de Haydn y Beethoven.
22 martes 19.30 h.	Col·legi Arquitectes	«Self-Service» (concierto para público) de Josep Maria Mestres Quadreny. (Instituto Alemán de Cultura.)
23 miércoles 22.30 h.	Palau	Orquesta Sinfónica de Bochum. Dir.: Othmar M. F. Maga. Maria Littauer, piano. Obras de Mozart, Bartók y Bruckner. (Patronato Pro Música de Barcelona.)
24 jueves 22.30 h.	Palau	Orquesta Sinfónica de Bochum. Dir.: Othmar M. F. Maga. Maria Littauer, piano. Obras de Mozart, Ravel y Dvorak. (Patronato Pro Música de Barcelona.)
25 viernes 22.30 h.	Palau	Incredible String Band.
26 sábado 19 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Rosa Sabater, piano. Montserrat Torrent, órgano. Montserrat Alavedra, soprano. Alicia Nafé, contralto. Julián Molina, tenor. Antonio Blancas, bajo. Cor Madrigal. Obras de Mozart. (Patronato Orquesta Ciudad de Barcelona.)

TEMPORADA 1972-73. — 12 mayo 1973. — Núm. 21. — Edición de 5.000 ejemplares.

Editado por FORUM MUSICAL — Via Laietana, 49, 4.º — Tel. 231 90 01-02.

NOTAS IMPORTANTES: Los actos empezarán puntualmente a la hora indicada. No se permitirá la entrada del público en la sala de conciertos durante la ejecución de las obras. — No está permitido obtener registros o grabaciones magnetofónicas de las obras programadas, así como realizar fotografías o filmes en el recinto del Palau durante la celebración de los actos.

El Banco de la Plaza Cataluña

**A L'ENTORN
de FLOÏD
per a DESPRÉS
de L'AFAITADA**

**PRODUCTES
per a COMPLETAR
la VOSTRA
HIGIENE**

Desodorant

Oli escumós per a bany

Crema d'Afaitar amb brotxa

Crema d'Afaitar escumosa

Xampú

Sabó - Talc

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S. A. New York / London / Paris / Barcelona